

[Finansministeren.]

den kontante hyre. Her i landet hjemmehørende og dermed sidestillede sømænd skal være i besiddelse af et særligt sømandsskattekort, som ved påmønstringen afleveres til skibets fører, således at denne kan tage hensyn til de på kortet angivne oplysninger om forsørgerforhold m. v. og om fradragsberettigede udgifter ud over dem, der er taget hensyn til i tabellerne.

Når man skal finde frem til, hvilken kreds af personer der skal falde ind under en sådan ordning, viser det sig hurtigt, at skarpe grænser er vanskelige at drage. De særlige arbejdsvilkår, som de søfarende har påberåbt sig, synes egentlig kun at gælde for sejlads, der i væsentligt omfang afskærer den pågældende sømand fra at have forbindelse med sit hjem, d. v. s. sejlads mellem udenrigske havne eller mellem fjerne udenrigske havne og danske havne, hvilken sejlads i forslaget betegnes som udenrigsfart. Der vil imidlertid forekomme en lang række tilfælde af forflytninger fra sejlads i dette fartområde til sejlads, der i overvejende grad finder sted i farvande omkring Danmark, i forslaget betegnet som nærfart, eller omvendt. En begrænsning af sømandsskatten til kun at gælde for udenrigsfarten ville derfor volde betydelige praktiseringsvanskeligheder, idet kildebeskatningen på afgørende vis adskiller sig fra den almindelige beskatningsform her i landet, og det er derfor forbundet med et ikke ringe besvær, hver gang en sømand skal overgå fra det ene beskatningssystem til det andet. Bl. a. af denne grund har man foreslået, at også sømænd, der sejler i nærfart, skal ind under sømandsskatteordningen, dog således at fart inden for mere begrænsede områder, herunder færgefart, holdes uden for ordningen.

Sømandsskat skal altså svares af sømænd, der sejler på danske skibe i nærfart eller i udenrigsfart, idet man ved sømænd forstår alle, der er ansat til tjeneste om bord på vedkommende skib, altså ikke alene mandskabet, men også officerer, skibsførere og andre, der arbejder om bord på skibet, som f. eks. tjenere.

Når nærfarten inddrages under sømandsskatteordningen, må sømandsskattens niveau fastlægges således, at det for nærfartens vedkommende stort set kommer til at svare til det almindelige beskatningsniveau i

land, idet arbejdsvilkårene inden for nærfarten ikke på afgørende vis kan siges at adskille sig fra de vilkår, hvorunder mange må udføre deres arbejde i land. De særlige hensyn, som bør tages til udenrigsfarten, foreslås herefter tilgodeset ved, at der indrømmes et særligt fradrag for sejlads i udenrigsfart. Der er dog, selv på dette grundlag, også for sømænd i nærfarten visse fordele forbundet med at svare sømandsskat. Disse fordele ligger i sømandsskattens karakter af definitiv kildeskat. Først og fremmest opnår man, at skatten er betalt, når man får hyren udbetalt, og dernæst gennem kildebeskatningen en lempeligere beskatning af indtægtsstigninger. Men navnlig medfører det foreslåede system, hvorefter sømandsindkomsten forudsættes indtjent over 10 måneder, visse fordele, såfremt sømanden faktisk tjener sin årsindtægt om bord jævnt fordelt over hele året.

Forskellen mellem sømandsskattens størrelse henholdsvis i nærfart og i udenrigsfart fremkommer ved, at der indrømmes et særligt fradrag på 130 kr. månedlig for sejlads i udenrigsfart. Foruden dette fradrag indrømmes der såvel for udenrigsfart som for nærfart et standardfradrag på 120 kr. månedlig, der af praktiske grunde afløser en række i loven nærmere angivne udgiftsfradrag.

Gennem indrømmelsen af disse fradrag har man på den anden side ophævet det særlige skattefri fradrag, som man efter gældende praksis indrømmer i visse tillæg såsom „Amerikatillæg“.

Bortset herfra har man ikke ved forslaget tilsigtet at ændre reglerne for, hvad der skal henregnes til eller kan fradrages i den skattepligtige indkomst. Dette gælder i princippet også skattefradraget. Ved den almindelige skatteansættelse i land fradrages på sædvanlig vis alle i det foregående indkomstår erlagte skatter, også sømandsskatten, medens skattefradraget til brug ved sømandsskattens beregning er indarbejdet i de opstillede skalaer.

Princippet om, at sømænd, der gør tjeneste på samme skib, bør beskattes efter ensartede regler, fører til, at sømandsskattens størrelse bliver uafhængig af, i hvilken kommune den pågældende sømand er pligtig at svare kommuneskat, og det kan i denne forbindelse nævnes, at afregningen over for